

Sygn. akt III RC 192/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Magdalena Wacowska

Protokolant Agnieszka Żyłka

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2013 roku we Wrocławiu

na rozprawie sprawy z powództwa **małoletnich P. K. i W. K. reprezentowanych przez A. K. (1)**

przeciwko **A. R.**

o podwyższenie alimentów

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

A. K. (1) jako przedstawicielka ustawowa powódek P. K. i W. K. wniosła o podwyższenie od pozwanego A. R. alimentów z kwot po 400 zł miesięcznie na rzecz każdej z powódek, zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 11 października 2011 roku w sprawie (...), do kwot po 750 zł miesięcznie na rzecz każdej z powódek.

W uzasadnieniu pozwu podała, że od czasu ustalenia alimentów nastąpiła znaczna podwyżka wszystkich cen. Ponadto dzieci w szybkim tempie rosną, co wymaga częstego kupowania odzieży i obuwia. Obecnie chodzą do przedszkola co spowodowało następny wydatek. Od nowego roku szkolnego zaczną uczęszczać do szkoły – do zerówki, co jest wydatkiem około 500 zł na osobę oraz dodatkowo odpowiednie ubranka szkolne, komitet rodzicielski, wycieczki itd. Ojciec przedstawicielki ustawowej nie nalicza im opłat związanych z utrzymaniem mieszkania, sam jest na rencie, choruje, a przedstawicielka ustawowa sprawuje nad nim opiekę.

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 lipca 2013 roku pozwany A. R. wniosł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu podniósł, iż w dniu 18 listopada 2010 roku uległ wypadkowi złamania kręgosłupa, od tego czasu nie pracuje, ponadto w chwili obecnej przebywa w zakładzie karnym, aż do 2018 roku i nie ma możliwości zatrudnienia. Obecnie toczy się także sprawa przed Sadem Rejonowym (...) o alimenty na córkę M. R..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego (...) z dnia 11 października 2011 roku w sprawie (...) zasądzono od pozwanego A. R. na rzecz powódek P. K. i W. K. alimenty w kwotach po 400 zł miesięcznie na rzecz każdej z powódek, począwszy od dnia 24 marca 2009 roku, płatne z góry do 15-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do rąk A. K. (1) jako przedstawicielki ustawowej powódek. Według dokonanych wówczas przez Sąd ustaleń, matka małoletnich powódek nie pracowała, korzystała z zasiłków z MOPS-u i pomocy ojca, z którym mieszkała, natomiast pozwany przebywał na zasiłku rehabilitacyjnym, po wypadku z 2010 roku.

(Dowód: akta Sądu Rejonowego (...) w sprawie (...))

Powódki P. K. i W. K. są bliźniaczkami i mają prawie po pięć lat. Średni miesięczny koszt utrzymania powódek jest prawie taki sam, różni się tylko kwotą 12 zł za dojazdy do lekarzy powódki W. K.. Obecnie powódki nie chodzą do przedszkola z uwagi na zbyt wysoki koszt dojazdu – matka powódek zrezygnowała z przedszkola w marcu 2013 roku. Średni miesięczny koszt ich utrzymania wynosi około 600 zł miesięcznie na co składają się koszty wyżywienia, odzieży, obuwia, środków czystości (około 400 zł na wyżywienie, 50 zł wyżywienie, obuwie, koszty edukacji). Pozwany nie utrzymuje z powódkami kontaktu.

Przedstawicielka ustawowa powódek A. K. (1) nie pracuje, utrzymuje się z zasiłku pielęgnacyjnego otrzymywanego w związku z opieką nad ojcem w wysokości 520 zł miesięcznie. Powódki otrzymują zasiłki rodzinne po 77 zł miesięcznie, alimenty wypłacane są z funduszu alimentacyjnego. Przedstawicielka ustawowa powódek A. K. (1) mieszka wraz z powódkami oraz swoim ojcem – A. K. (2), którym się opiekuje. Koszt utrzymanie mieszkania to kwota: opłaty tzw. czynszowe – 270 zł miesięcznie, opłaty za prąd 750 zł za cztery miesiące, za gaz 150 zł.

(Dowód: decyzja MOPS we W. z dnia 24 września 2012 roku, k. 17;

decyzja MOPS we W. z dnia 13 września 2012 roku, k. 18;

decyzja MOPS we W. z dnia 13 lipca 2012 roku, k. 19;

zawiadomienie (...) Centrum sp. z o.o. z dnia 27 lutego 2013 roku, k. 20;

odcinki T. sprzedaż sp. z o.o., k. 21;

faktury VAT, k. 22, 25-26, 29-30;

oświadczenie, k. 24;

rachunki, paragony i faktury, k. 23, 27-28, 31, 32;

pismo MOPS, k. 33;

paragon fiskalny, k. 44;

przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódek A. K. (1) z dnia 20 sierpnia 2013 roku (00:01:58 – 00:15:03);

przesłuchanie pozwanego A. R. z dnia 20 sierpnia 2013 roku (00:15:03 – 00:21:09).)

Pozwany A. R. oprócz powódek ma na utrzymaniu córkę M. R. urodzoną (...), obecnie toczy się sprawa o ustalenie alimentów na małoletnią przed Sądem Rejonowym (...). Pozwany od marca 2013 roku przebywa w zakładzie karnym, nie pracuje, nie ma żadnych dochodów ani oszczędności, koniec kary przypada na 2018 roku.

(Dowód: odpis zupełny aktu urodzenia M. R., k. 64;

przesłuchanie pozwanego A. R. z dnia 20 sierpnia 2013 roku (00:15:03 – 00:21:09).)

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa.

W rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 138 k.r.i o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy ustalających wysokość alimentów. Przez wyrażoną w tym przepisie zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony wcześniej zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania.

Mając na uwadze powyższy przepis, jak również normę wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którą zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji z drugiej zaś uwarunkowany jest możliwościami zarobkowymi i majątkowymi osób zobowiązanych, Sąd ustalił wysokość środków niezbędnych do utrzymania i wychowania powódek, jak również aktualne możliwości zarobkowe i majątkowe ich rodziców i wielkości te rozważył w kontekście potrzeb oraz możliwości zarobkowych stron, jakie znalazły się u podstaw ustalenia, w sprawie III RC 10/09, ostatnich alimentów.

Oceniając możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego A. R. Sąd oparł się przede wszystkim na przesłuchaniu pozwanego, także w sprawie (...), z którego wynika, iż pozwany zarabiał przed wypadkiem w 2010 roku około 1300 zł brutto miesięcznie, obecnie nie pracuje z powodu pobytu w zakładzie karnym od marca 2013 roku, w zakładzie karnym nie pracuje, brak możliwości podjęcia przez pozwanego zatrudnienia także z uwagi na jego schorzenie kręgosłupa. Pozwany nie ma żadnych oszczędności ani majątku.

Po określeniu, we wskazany powyżej sposób, kondycji finansowej pozwanego Sąd ustalił również, jakie dochody osiąga przedstawicielka ustawowa powódek A. K. (1), na której również ciąży obowiązek alimentacyjny wobec powódek. Informacje o jej dochodach i możliwościach zarobkowych Sąd ocenił w kontekście akt ostatniej sprawy o alimenty, a także jej przesłuchania, z których wynika, iż sytuacja zarobkowa przedstawicielki ustawowej powódek nie zmieniła się, nadal nie pracuje, gdyż zajmuje się swoim ojcem, nie szuka nawet dorywczej pracy. Jest osobą zdrową i zdolną do pracy.

Przy tak ustalonych możliwościach zarobkowych A. R. i A. K. (1), kierując się normą prawną wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych powinien być adekwatny do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, Sąd rozważył jakie obecnie są koszty utrzymania i wychowania powódek i czy faktycznie przez ostatni okres wzrosły, co uzasadniałoby podwyższenie alimentów. Przedstawicielka ustawowa starała się wykazać, że koszty te są większe niż podczas ostatniej sprawy o alimenty, podając jednak jedynie, że wzrosły z uwagi na wzrost cen. Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają, zdaniem Sądu przyjąć, że łączne koszty utrzymania powódek, uwzględniając ich wiek wynoszą około 600 zł miesięcznie, zaś w ich skład wchodzi wydatki niezbędne do zakupu żywienia, leków, ubrania, środków czystości, wydatków szkolnych. Rozpatrując kwestię usprawiedliwionych potrzeb powódek, Sąd uznał, że należą do nich również środki pieniężne wymagane do realizacji przez nie obowiązku szkolnego, które w świetle przepisu art. 135 § 1 k.r.i o. należy zakwalifikować do kosztów jej wychowania. Reasumując należy stwierdzić, że ustalona w 2011 roku kwota alimentów w chwili obecnej nadal odpowiada potrzebom powódek.

Osoba zobowiązana do alimentacji powinna w pełni wykorzystywać swoje siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania niezbędnych dochodów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentów. Zarówno ojciec jak i matka powinni dołożyć wszelkich starań i podjąć odpowiednie zatrudnienie, aby zapewnić odpowiedni poziom życia swoim dzieciom. Zobowiązany do alimentacji powinien uczynić zadość swojemu obowiązkowi, choćby wiązało się to z istotnym uszczerbkiem i powodowało obniżenie stopy życiowej. Oboje rodzice zobowiązani są do ponoszenia kosztów utrzymania dziecka. Jednakże w tym przypadku pozwany ponosi znaczną część tych kosztów utrzymania. Ponadto występowanie z takim żądaniem po ustaleniu poprzednio zasądzonych alimentów, gdy nie doszło do wypełnienia przesłanek art. 138 k.r. i o., czyli zmiany stosunków zarówno po stronie uprawnionej do alimentów, jak i po stronie zobowiązanej wydaje się żądaniem nieusprawiedliwionym.

Oddalając powództwo Sąd wziął przede wszystkim pod uwagę fakt, iż pozwany oprócz powódek, w przeciwieństwie do przedstawicielki ustawowej powódek, ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko M. R. i nawet przy zarobkach pozwanego sprzed wypadku i osadzenia go w zakładzie karnym, podwyższenie alimentów na rzecz powódek byłoby nieuzasadnione. Warto podkreślić w tym miejscu, że upływ czasu od uprawomocnienia się wyroku w sprawie (...), do czasu złożenia pozwu w sprawie (...) wyniósł niewiele ponad rok, a przedstawicielka ustawowa powódek nie zrobiła nic, aby polepszyć swoją sytuację materialną.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności, na mocy powołanych przepisów, powództwo zostało oddalone w całości.